

اثر جیره های حاوی نعناع و مواد افزودنی بر برخی پارامترهای سیستم ایمنی جوجه های گوشتی

امین دوستی^{۹۰}، کامران طاهرپور^{۹۱}، جواد نصر^۳

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

۲- استادیار گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه ایلام

۳- استادیار گروه علوم دامی دانشگاه آزاد اسلامی واحد ساوه

Email of Corresponding Author : kamran_taherpour@Yahoo.com

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی اثر پروبیوتیک (پریمالاک)، پری بیوتیک (فرمکتو) و پودر نعناع بر برخی فاکتورهای مؤثر بر سیستم ایمنی طراحی شد. در این آزمایش از ۲۴۰ قطعه جوجه خروس یکروزه سویه راس ۳۰۸ در ۶ تیمار با ۴ تکرار و هر تکرار ۱۰ جوجه در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی استفاده شد. تیمارهای آزمایشی به گروه های جیره پایه (شاهد)، جیره پایه با سطح توصیه شده تجاری پروبیوتیک، پری بیوتیک و جیره پایه با ۱۰، ۱۵ و ۲۵ گرم در کیلوگرم نعناع تقسیم شدند. بین تیمارها از نظر تعداد گلبولهای سفید تفاوت معنی داری وجود داشت ($P < 0/05$). کمترین تعداد گلبولهای سفید مربوط به تیمار شاهد بود که با همه تیمارها باستثنای تیمار پری بیوتیک و تیمار ۱۰ گرم در کیلوگرم نعناع، با بقیه گروههای آزمایشی تفاوت معنی دار داشت ($P < 0/05$). از نظر لنفوسیت تمام تیمارهای حاوی مواد افزودنی دارای تعداد بیشتری بوده و همگی با تیمار شاهد تفاوت معنی دار داشتند ($P < 0/05$). از نظر هتروفیل بین تیمارهای آزمایشی اختلاف معنی داری مشاهده نشد ($P > 0/05$). در نسبت هتروفیل به لنفوسیت، بیشترین نسبت مربوط به تیمار شاهد بود که با همه تیمارها باستثنای تیمار حاوی پری بیوتیک تفاوت معنی دار داشت ($P < 0/05$). پودر نعناع باعث بهبود تیتراژ آنتی بادی علیه بیماری گامبور و برونشیت نسبت به تیمار شاهد شد ($P < 0/05$). از نظر درصد وزن تیموس، بورس فابریوس و طحال بین تیمارهای آزمایشی تفاوت معنی دار مشاهده نشد ($P > 0/05$). به نظر می رسد تیمارهای حاوی ۱۵ و ۲۵ گرم در کیلوگرم نعناع توان تقویت سیستم ایمنی بدن را دارا بوده و این گیاه دارای پتانسیل جایگزینی برخی مواد افزودنی تجاری رایج در صنعت طیور کشور را دارد.

واژه های کلیدی: سیستم ایمنی - طیور - تیموس - پری بیوتیک - پروبیوتیک

مقدمه :

در سال های اخیر تحقیقات متعددی جهت افزایش بازده خوراک مصرفی توسط حیوان و کم کردن هزینه های مربوط به این بخش صورت گرفته است. بنابراین با در نظر گرفتن رشد فزاینده در جهان و کاهش زمین های زیر کشت جهت تولید خوراک دام و طیور، استفاده از مواد افزودنی به عنوان یک راه حل برای افزایش بهره وری مناسب خوراک در دستگاه گوارش طیور می تواند مورد نظر قرار گیرد. افزودنی های خوراکی، موادی هستند که به میزان خیلی کم در جیره کم طیور بکار می روند و استفاده از آنها به دلیل تامین هیچکدام از نیازمندیهای مواد مغذی نمی باشد. (۱). مواد افزودنی فقط به عنوان محرک رشد و بهبود بازدهی خوراک در نظر گرفته نمی شوند، بلکه سلامتی طیور نیز بایستی بواسطه آنها بهبود می یابد (۲ و ۱۳). امروزه مواد

^{۹۰} - دانشجوی کارشناسی ارشد علوم دامی

^{۹۱} - استادیار گروه علوم دامی